

## Aspiring for Sukhāvātī

Selected Prayers by

Jé Tsongkhapa Lozang Drakpa<sup>1</sup>

།ཀ་མཚུགས་ལྷན་པུ་མཚུགས་ལྷན་པུ།  
བདེ་གཤེགས་ཀུན་གྱིས་བསྐྱབས་པའི་བདེ་བ་ཅན། །རྣམ་དག་ཞིང་གི་དབང་ལྷན་བཅོམ་ལྷན་འདས།  
།ལྷ་མིའི་སྟོན་པ་མགོན་པོ་ཚད་དཔག་མེད། །རྒྱལ་བའི་དབང་པོས་འགོ་ལ་འཛི་མེད་སྟེ།

*Namaḥ Śrī Guru Mañjuḥoṣāya.* I pay homage to the Glorious Teacher, Gentle Voice.

O Bhagavān, Lord of the pure land praised by all Those Gone to Bliss as Sukhāvātī,  
Teacher of gods and humans, our Protector, Amitāyus—Eternal Life!  
O Power of the victorious jinas, please grant that we might never die again.

།སྤྱི་ཚོགས་སྟོན་གྱི་དབྱེ་བ་མཐའ་ཡས་པའི། །དང་བའི་ཚུལ་སྤྲིན་བྲལ་རྣམས་གསུགས་བཞིན།  
།རྣམས་ལྷན་བྲངས་མེད་འགོ་ལ་ཅིག་ཅར་དུ། །རྣམ་པ་དུ་མར་སྟོན་པ་ཁྱོད་ཀྱི་སྐྱེ།  
།མཐའ་ཡས་གདུལ་བྱའི་སོམ་ཉིའི་རྩི་བ་རྣམས། །སྐད་ཅིག་ཉིད་ལ་སོ་སོར་གཅོད་མཛད་ཅིང་།  
།ཡང་དག་དོན་ལ་སློ་གོས་མིག་འབྱེད་པའི། །རྒྱན་མི་འཆད་པར་སྟོན་པ་ཁྱོད་ཀྱི་གསུང་།  
།ཤེས་བྱ་ཀུན་ལ་རབ་འབྱམས་མཁྱེན་པ་འགོ། །རྒྱུད་ལྡེའི་འགོ་ལ་སྤྱགས་ཇེའི་གཞན་དབང་གྱུར།  
།མཁྱེན་བཅེའི་རྣམ་པས་སྤྲིན་ཞིའི་འཛིགས་ལས་སྐྱོབ། །འབད་རྩོལ་མཚན་མས་མི་གཡོ་ཁྱོད་ཀྱི་སྤྱགས།

Like the image of a moon free from clouds that shows up  
in the clear water dwelling in an infinite variety of vessels,  
your holy body immediately reveals itself in every sort of form  
to the countless numbers of living beings who have enough good fortune.

In a single instant your holy speech cuts through one by one  
all the questioning doubts posed by limitless numbers of disciples,  
and in an unbroken stream the roar of your speech opens the eye  
of our intellect to comprehend the perfect meaning.

The vast knowledge of your holy mind flies to reach every knowable thing.  
You are overcome by compassion for all five types of living beings.

<sup>1</sup> Rje tsong kha pa blo bzang grags pa (1357-1419). These constitute the first, fourth, and fifth from a sequence of twelve short prayers directed to Amitābha found in the *Miscellaneous Writings* of vol. *kha (thor bu)* of the Tashi Lhunpo block-print edition of the *Collected Works of the Lord (rje'i gsung 'bum)* (Dharamsala, India: Sherig Parkhang, 1997), 19a2-20a2, 21a1-22a2 [251-253, 255-257]. (Buddhist Digital Resource Center Work W29193.)

With your knowledge, love, and power you shelter them from every fear of suffering existence or of peace, yet never are you moved by the slightest sign of effort.

ཉིན་བྱེད་ཟེར་གྱིས་ལྷ་ཡི་ལམ་ལ་བཞིན། །དཔག་ཡས་ཞིང་ཀུན་མཐའ་མེད་འོད་དཔུང་གིས།  
ཡོངས་སུ་འགོངས་པའི་གཟི་བརྗིད་ལྷུང་པོའི་སྐྱེས། །སྐལ་ལྷན་བདག་གི་མིག་གི་དགའ་སྟོན་བསྐྱབས།  
སྟོན་པའི་འབྲུག་སྐྱེས་མ་བྱའི་སྟེང་ལ་བཞིན། །ཐོས་པ་ཅམ་གྱིས་བདེ་བའི་མཚོག་སྟེར་བའི།  
ཡམ་ལག་ལྷ་དང་ལྷན་པའི་ཚངས་དབྱུངས་ཀྱིས། །རྣ་བའི་ལམ་དུ་བདུད་ཅིའི་ཟེགས་མ་འཐོར།  
འམ་མའི་དབྱིངས་སུ་སྐྱིན་སྐྱུང་ཞི་བ་བཞིན། །སྟོང་པའི་ངང་དུ་རིག་པ་ཞུགས་གྱུར་བས།  
སྐྱོས་ཀུན་ཉེར་ཞི་ཞི་བའི་ཐུགས་མཚོག་གིས། །ཀུན་རྟོག་ཡིད་ཀྱི་དམིགས་གཏད་ཐམས་ཅད་ཞི།

As the rays of the day-maker fill the highway of the gods,  
so do the masses of your limitless light completely fill every one  
of infinitely many pure worlds, and your holy body,  
glory heaped upon glory, furnishes a banquet  
for my eyes—I, the fortunate one.

Just as the melody of dragon’s thunder does to the peacock’s heart,  
so your divine voice—with its five qualities of Brahma’s song  
that bestow supreme bliss merely upon the hearing—  
scatters droplets of nectar upon my ears.

As a mass of clouds comes to rest in peace within the space of the sky,  
so too, when pristine awareness has entered into the realm of emptiness,  
all elaborations of thought are utterly put to rest,  
and your supreme heart of peace utterly brings to peace  
every objective referent upon which a mind of concepts  
ever might have fastened itself.

རྒྱལ་བ་ཀུན་གྱི་སྐྱོད་དཔག་མེད་བསྐྱལ་པ་སུ། །བརྗོད་ཀྱང་པ་མཐའ་རྟེན་པར་མི་སྐྱོབ་བའི།  
ཁྱོད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་སྐྱུང་པོ་ཅི་འདྲ་བ། །དེ་འདྲ་བདག་གིས་བརྗོད་པའི་ཡུལ་ལས་འདས།  
དེ་ཕྱིར་མི་ཟད་ཡོན་ཏན་གཏེར་གྱུར་ཅིང་། །ཉེས་པའི་ས་བོན་མཐའ་དག་གཏན་སྐྱུངས་པ།  
ཁྱོད་དང་མཚུངས་པའི་སྟོན་པ་གཞན་ཡོད་མིན། །དེ་སྐྱོད་ཁྱོད་ཉིད་གཅིག་སུ་འགོ་བའི་སྐྱབས།

All the victorious jinas might proclaim for immeasurable eons  
what the masses of your sublime qualities are like,  
but it would not be easy for them ever to reach the end—  
that being so, it is beyond anything I could ever express.

For that reason there is no other Teacher equal to you:  
an inexhaustible treasury of sublime qualities

who has banished forever every last negative seed.  
Thus you and you alone are the refuge for living beings.

།སྐྱོབ་པ་ཁྱོད་ཀྱི་སློན་ལམ་གྱེ་བ་བརྒྱས། །ལེགས་པར་སྐྱབས་པའི་ཞིང་མཚོག་དམ་པ་གང་།  
།སྤྱག་བསྐྱེད་རྣམས་ཀྱི་མིང་ཡང་མི་འབྱུང་བས། །བདེ་བ་ཅན་ཞེས་ཡོངས་སུ་གྲགས་པ་དེར།  
།ཚོ་འདིའི་སྐྱེད་བ་ལྷུ་བ་པར་གྱུར་ཅོམ་ན། །འདད་སྟོང་པ་དྲུག་སྐྱབས་སུ་སྐྱེས་མ་ཐག  
།ཁྱུ་སྐྱེས་དབུས་ནས་ཐོགས་པ་མེད་བྱུང་སྟེ། །ཁྱོད་སྐྱེ་མཐོང་ནས་གསུང་གིས་ཚིམ་པར་ཤོག  
།མགོན་པོ་ཁྱོད་ལ་ཐེག་མཚོག་གཏམ་ཐོས་ནས། །སྲིད་པའི་འདམ་དུ་བྱིང་རྣམས་བསྐྱེད་མིར་དུ།  
།སྤྱན་རས་གཟིགས་དང་མཐུ་ཚེན་ཐོབ་གཉིས་ཀྱིས། །ཇི་ལྟར་སྟོན་པ་དེ་ལྟར་བདག་གྱུར་ཅིག

With your ten billion prayers, O Refuge, you brought into being  
a supreme pure land, sacred and perfectly formed.  
It is a place where not even the names for any kind of suffering can arise;  
so it is renowned as Sukhāvātī—Blissful.

Just when the appearances of this life have set behind the horizon,  
may I take birth within the cavity of a thousand-petaled lotus,  
and then, arising without obstruction from the center of the water-born,  
may I immediately see your holy body  
and be filled to contentment by your speech.

Once I have heard from you, O Protector, the story of the supreme yāna,  
then, in order to free all who have sunk into the mire of cyclic existence,  
in whatever ways Avalokiteśvara and Vajrapāṇi<sup>2</sup> have acted,  
may I, too, act in that way.

།ཅེས་མགོན་པོ་འདོད་པའག་མེད་ཀྱི་བསྟོན་པ་ཞིང་མཚོག་སྐོ་འབྱེད་ཅེས་བྱ་བ་འདི་ནི་མང་དུ་ཐོས་པའི་རྒྱལ་ཁམས་པ་སྐོ་བཟང་གྲགས་པའི་དཔལ་གྱིས་གངས་ཅན་ཁྲོད་ཀྱི་  
གངས་རིའི་དབང་པོ་འོ་དེ་གུང་རྒྱལ་གྱི་ལྷ་ཞོལ་དུ་སྐྱུར་བའོ།།

This *Praise of the Protector Amitābha, which Unlocks the Door to the Supreme Pure Land*, was  
composed at the foot of the mountain spirit Odé Gungyel—that king of snow mountains amidst a land of  
snow mountains—by a wandering vagabond who has listened much, the glorious Lozang Drakpa.

~ ~ ~

<sup>2</sup> Tib. *mthu chen thob*. Literally, “the one who has attained great majestic power,” an epithet for Vajrapāṇi.

།། ལྷ་སྟེ། བུ་རྒྱ་རྒྱ་གཞི་མདངས་ལྡན་འཇུག་པའི་ཞལ། །མཐོན་མཐོང་གཡས་སུ་འབྲེལ་བའི་དབུ་སྐྱ་མཛེས།  
།རྟིང་འཛིན་ཕྱག་རྒྱའི་སྟེང་ན་བདུད་རྩིའི་གཏེར། །རིན་ཆེན་བུམ་པ་བསྐྱམས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

*Svāsti.* May all be auspicious.

To your smiling face of ruby hue, the color of the lotus,  
to your exquisite hair of sapphire blue, twisted round to the right,  
to the one who holds a bejeweled vessel, a treasure-vase of nectar,  
resting upon your sacred gesture of samādhi,  
I bow down.

།མཐོང་ཐོས་དྲན་པས་མོངས་པ་ཀུན་ལས་སྦྱོབ། །མཚན་ཅོམ་བཟུང་བས་ཡིད་ལ་རེ་བ་སྐྱོང།  
།འཚི་མེད་གོ་འཕང་མཚོག་གཏེར་བཅོམ་ལྡན་འདས། །ཚོ་དཔག་མེད་པས་གང་བའི་ཞིང་བཀོད་འདི།

Just to see you, just to hear you, just to think of you,  
protects me from every kind of adversity.  
Just to bear in mind your name,  
fulfills my every longing.  
O Bhagavān, supreme treasure of the state of deathlessness,  
this landscape is replete with you: Amitāyus—Eternal Life!

།རྒྱལ་བའི་བསྐྱེད་ལ་རབ་གུས་གཏོང་ལ་དགའ། །རིགས་གཟུགས་དབང་ཕུག་འབྲོར་པའི་དཔལ་གྱིས་མཛེས།  
།རང་སྲིད་ཚོས་བཞིན་སྦྱོང་བ་ཀུན་དབང་དང། །བཀྲ་ཤེས་རྒྱལ་མཚན་ཡབ་སྲས་རྣམས་ཀྱིས་བཞེངས།

It is a place where all take delight in paying high honor to the Buddha’s teaching;  
its beauty lies in the splendor of the forms, authority, and riches of your divine family.  
You are the all-powerful one, who protects your kingdom as you do the Dharma  
and raise the victory banner of joyful fortune: O father, with your sons!

།དེ་ཡི་དགེ་བས་སྦྱིན་པའི་བདག་པོ་རྣམས། །ཚོ་མཐར་ཕྱིན་ཅིང་སྟོབས་དང་འབྲོར་པ་སོགས།  
།ཕྱན་ཚོགས་ཡར་ངོའི་ལྷ་བཞིན་འཕེལ་བ་དང། །བདེ་བ་ཅན་དུ་སྐྱུར་དུ་སྦྱོང་བར་ཤོག།

By this virtue may all who sponsor and benefit us  
live out their full span of years;  
may their strength, wealth, and all the rest  
flourish to perfection, like the waxing moon,  
and may we quickly take birth in the land of bliss,  
Sukhāvātī.

།།སྐྱེ། ལེགས་ཚོགས་རྒྱ་མཚོའི་དཔའ་ལས་ལེགས་འབྱུངས་ཤིང། །བསྐྱེ་བཞིའི་བང་རིམ་རྣམས་ཀྱིས་ཀུན་ནས་མཛོམས།  
།སྐྱེ་ལྡན་གསེང་རིའི་དབུས་ན་རབ་བརྒྱུད་པ། །འོད་དཔག་མེད་པའི་ལྷན་པོ་དེ་ལ་འདུད།

*Svāsti.* May all be auspicious.

Well-born from the courage of the ocean of well-being,  
thoroughly adorned by the four stairways  
that are the four ways of gathering disciples,  
shining in glorious majesty  
atop the golden mountains of the fortunate:  
to the supreme mountain of Amitābha—Infinite Light—  
I pay homage.

།བྲངས་མེད་ཚད་མེད་བསམ་གྱིས་མི་བྱབ་པའི། །བསྐྱེ་ལ་མང་འདས་པའི་སྲོན་དུ་མགོན་པོ་ཁྱོད།  
།འཇིག་རྟེན་དབང་ལྷག་རྒྱལ་པོའི་བསྟན་པ་ལ། །ཚོས་ཀྱི་འབྱུང་གནས་ཞེས་བྱའི་དགོ་སྲོད་གུར།  
།དེ་ཚོ་རྒྱལ་བ་དེ་ཡི་འཁོར་དབུས་སུ། །བྱེ་བ་ཐུག་ཐིག་བརྒྱ་སྟོང་ཕྱག་གཅིག་གི།  
།ཞིང་གི་བཀོད་པ་སྤུན་ཚོགས་གང་ཡིན་རྣམས། །ཞིང་གཅིག་ཏུ་ནི་ཡོངས་སུ་བབྱུང་བ་ཡི།  
།དཔག་མེད་རྒྱལ་བའི་སྤུན་སྲུང་རྒྱལ་སྐུས་ཀྱི། །ལྷ་བས་ཆེན་སྲོད་པའི་ཚུལ་ལ་རབ་སྐྱུངས་པས།  
།ཚོངས་པའི་རབ་རིབ་བཅོམ་པའི་དགོ་སྲོད་དེས། །རྒྱལ་སྐུས་དགའ་བསྐྱེད་སྲོན་ལམ་རྒྱ་མཚོ་བཏབ།

An inconceivably countless number of infinitely many eons ago,  
You, our protector, became a monk in the teachings of King Lokeśvara:  
Your name was Dharmākara.  
At that time, amidst the circle of disciples of that Victorious One,  
you stood before the sacred presence of infinite victorious jinas  
and claimed for your own a single land that would combine as one  
whatever perfectly sublime arrays of goodness there may be  
in a hundred thousand million billion buddha fields.  
You were the monk who trained intensely  
in the ways of the tremendous deeds  
of the children of the victorious ones,  
and thus destroyed the cataracts of confusion.  
And you prayed the ocean of prayers  
that brings joy to bodhisattvas.

།རིང་ནས་སྲོན་པའི་རབ་འབྱུངས་བཞེད་པའི་དོན། །རི་བཞིན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་དག་པའི་ཞིང།  
།གང་གི་མིང་ནི་བདེ་བ་ཅན་ཞེས་པར། །མངོན་པར་བྱུང་རྒྱབ་སྟོན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

I bow to you, who  
manifests becoming enlightened  
in a land of perfect purity  
that is the perfect completion  
of the billions of intentions  
for which you prayed  
over a long, long time:  
its name is Sukhāvātī.

།དཔག་ཚད་སྟོང་དང་བུག་བརྒྱར་རབ་མཐོ་ཞིང། །ཡལ་ག་ལོ་མ་བརྒྱད་བརྒྱའི་བར་དུ་འཕྱང།  
།རྩ་བའི་སློམས་ནི་དཔག་ཚད་ལྔ་བརྒྱ་པ། །རིན་ཅེན་དུ་མས་སྤྲུལ་པའི་བྱང་ཆུབ་ཤིང།  
།དེ་ཡི་དྲུང་ན་ཉེར་མཛེས་རྒྱལ་བ་ཞྀང། །འོད་དང་གཟི་བརྗིད་པ་མཐའ་མི་མངོན་ཞིང།  
།འཁོར་དང་སྐྱེ་ཚེ་ཚད་བཟུང་མི་ཉུས་པར། །འགོ་བའི་སྐྱབས་སུ་བཞུགས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

Its bodhi tree reaches to a height of one thousand six hundred yojanas;<sup>3</sup>  
the branches and leaves drape down to a level of eight hundred.  
The main trunk is five hundred yojanas thick;  
it is adorned with every kind of jewel and precious stone.  
You are seated before it, O exquisite Victorious One!  
The far limit of your light and blazing glory will never come into sight;  
one can never behold the extent of your circle of disciples,  
nor fathom the length of your Life.  
I bow down to the one who dwells there  
as the refuge for living beings.

།དེ་ལྟར་དག་པའི་ཞིང་མཚོག་བདེ་བ་ཅན། །དེ་ཡི་བཀོད་པ་དཀོན་མཚོག་བརྟེན་པ་ཡི།  
།འདུས་པ་ལྔ་པའི་མདོ་ཡི་རྗེས་འབྲངས་ནས། །རྒྱལ་བའི་དགོངས་པ་ཇི་བཞིན་ལེགས་པར་བཀོད།

Thus this supreme pure land of Sukhāvātī  
is perfectly arranged in accord with the  
enlightened intent of the Victorious One,  
as set forth in the sūtra of the fifth collection  
within the *Pile of Jewels*.<sup>4</sup>

།འདི་ཡིས་བསྐྱུན་པའི་དགེ་ལེགས་ཕྱང་པོ་དེས། །མཐའ་མེད་འཁོར་བར་དཔག་མེད་སྐྱག་བསྐྱེད་གྱིས།  
།ཡང་ཡང་གཙོས་པས་བདེ་བའི་གོ་སྐྱབས་བཅོམ། །ཉམ་ངའི་གནས་སུ་ལྷུང་བའི་འགོ་བ་ཀུན།

<sup>3</sup> A yojana is an ancient unit of measure roughly equivalent to eight kilometers or five miles. It is remarkable that this distance of 1,600 yojanas (8,000 miles) would be closely comparable to the diameter of the planet earth.  
<sup>4</sup> This refers to the *Amitābhavyūha Sūtra*, which is the fifth chapter of the *Ratnakūṭa Sūtra*.

ཚེ་ཡི་འདུ་བྱེད་གཏང་བར་གྱུར་མ་ཐག། །དག་པའི་ཞིང་དུ་བགྲོད་པའི་ལམ་བཟང་དེར།  
མཐུ་ཚེན་རྒྱལ་སྲས་བརྒྱད་ཀྱིས་ལེགས་ཐིང་ནས། །ཐེག་མཚོག་སློད་པའི་རིགས་སུ་སྐྱེ་བར་ཤོག།

By the power of the mass of virtue and goodness created here,  
for every living being who has fallen into this desperate plight—  
the limitless cycle of saṃsāra, where all are beaten again and again  
by infinite sufferings, so that any opportunity for happiness is crushed—  
then as soon as the factors creating this life are spent,  
may they be guided sweetly by the eight majestic bodhisattvas  
along the fine path that leads to this pure land,  
and then take birth into the family  
of the deeds of the supreme yāna.

~ ~ ~

Translated by Eva Natanya